

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ प्रेषयामासदूतमिति शेषः ॥ ११ ॥ १२ ॥ दिक्षितं दातुमिष्टं ॥ १३ ॥ बहुगुणं बहुधागुणितं ॥ १४ ॥ नाभ्यसूयां पत्युरभिभवं कुर्यात् ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ नान्वकीर्तयत् न प्र
मन्येवरयितव्यास्ता इत्यहं धीमतां वर ॥ संतानार्थं कुलस्यास्य यद्वा विदुरमन्यसे ॥ ७ ॥ विदुर उवाच भवान्पिताभवान्माताभवान्नः परमो गुरुः ॥ त
स्मात्स्वयं कुलस्यास्य विचार्य कुरुयद्वितं ॥ ८ ॥ वैशंपायन उवाच अथ शुश्राव विप्रेभ्यो गांधारीं सुबलात्मजां ॥ आराध्य वरदं देवं भगनेत्रहरं हरं ॥ ९ ॥
गांधारी किल पुत्राणां शतं लेभे वरं शुभा ॥ इति शुश्राव तत्त्वेन भीष्मः कुरुपितामहः ॥ १० ॥ ततो गांधारराजस्य प्रेषयामास भारत ॥ अचक्षुरिति तत्रासीत् सुब
लस्य विचारणा ॥ ११ ॥ कुलं स्याति च वृत्तं च बुद्ध्या तु प्रसमीक्ष्य सः ॥ ददौ तां धृतराष्ट्राय गांधारीं धर्मचारिणीं ॥ १२ ॥ गांधारी त्वथ शुश्राव धृतराष्ट्रमचक्षुषं ॥
आत्मानं दिक्षितं चास्मै पित्रामात्रा च भारत ॥ १३ ॥ ततः सा पट्टमादाय कृत्वा बहुगुणं तदा ॥ बबन्धने त्रेस्वेराज्यं पतिव्रतपरायणा ॥ १४ ॥ नाभ्यसूयां पतिमह
मित्येवं कृतं निश्चया ॥ ततो गांधारराजस्य पुत्रः शकुनिरभ्ययात् ॥ १५ ॥ स्वसारं वयसालक्ष्म्या युक्तामादाय कौरवान् ॥ तां तदा धृतराष्ट्राय ददौ परमसत्कृतां ॥
भीष्मस्यानुमते चैव विवाहं समकारयत् ॥ १६ ॥ दत्त्वा स भगिनीं वीरो यथार्हं च परिच्छदं ॥ पुनरायात्स्व नगरं भीष्मेण प्रतिपूजितः ॥ १७ ॥ गांधार्यपिवरारो
हाशीलाचारविचेष्टितैः ॥ तुष्टिं कुरूणां सर्वेषां जनयामास भारत ॥ १८ ॥ वृत्तेन आराध्यतां सर्वान्गुरुपतिपरायणा ॥ वाचाऽपि पुरुषानन्यान्सुव्रतानान्वकीर्त
यत् ॥ १९ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणिसंभवपर्वणि धृतराष्ट्रविवाहे दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उ
वाच शूरो नाम यदुश्रेष्ठो वसुदेवपिताऽभवत् ॥ तस्य कन्या पृथानामरूपेणाप्रतिमाभुवि ॥ १ ॥ पितृष्वस्त्रीयाय सतामनपत्याय भारत ॥ अग्र्यमग्रे प्रति
ज्ञाय स्वस्यापत्यं ससत्यवाक् ॥ २ ॥ अग्रजामथ तां कन्यां शूरो नुग्रहकां क्षिणे ॥ प्रददौ कुंतिभोजाय सखासख्ये महात्मने ॥ ३ ॥ नियुक्ता सा पितुर्गौहे ब्राह्मणाति
थिपूजने ॥ उग्रं पर्यचरत्तत्र ब्राह्मणं संशितव्रतं ॥ ४ ॥ निगूढनिश्चयं धर्मयंतं दुर्वाससं विदुः ॥ तमुग्रं संशितात्मानं सर्वयत्नैरतोषयत् ॥ ५ ॥ तस्यै सप्रददौ मंत्र
मापद्धर्मान्ववेक्षया ॥ अभिचाराभिसंयुक्तमब्रवीच्चैव तां मुनिः ॥ ६ ॥

त्युत्तरं दत्तवती ॥ १९ ॥ इति आदिपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ ॥ ७३ ॥ शूर इति ॥ १ ॥ अग्र्यं प्रथमं अपेजन्मतः पूर्वं प्रतिज्ञाय मया प्रथममपत्यं तुभ्यं देय
मिति प्रतिश्रुत्य ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ धर्मे निगूढनिश्चयं बहिः क्रौर्यदर्शनपरत्वात् ॥ ५ ॥ आपद्धर्मान्ववेक्षयेति जाविसंतानप्रतिबंधस्यानागतावेक्षणेन अभिचारः वश्याकर्षणादिदृष्टफलं तद्युक्तं ॥ ६ ॥